

Sygn. akt II K 470/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy M. C.

przy udziale Prokuratora – R. M.

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2021 r.

sprawy:

D. S. (1)

s. J. i B. z domu A.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 1 października 2020 roku do 27 października 2020 roku w C. uporczywie nękał swoją byłą konkubinę K. S. (1) w ten sposób, że wielokrotnie: nachodził ją w miejscu zamieszkania, wysyłał obraźliwe wiadomości sms i nawiązywał połączenia telefoniczne, wyzywał słowami wulgarnymi, groził pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, co wzbudziło u w/w uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia,

tj. o przestępstwo z art. 190 a § kk

II. w okresie od 1 października 2020 roku do 27 października 2020 roku w C. kierował groźby karalne wobec R. S. (1) ten sposób, że kilkakrotnie groził jej pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, co wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione,

tj. o przestępstwo z art. 190 § kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **D. S. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 190a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190a § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznaje oskarżonego **D. S. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i 86 § 1 k.k. w miejsce kar pozbawienia wolności wymierzonych oskarżonemu w punktach I i II wyroku wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 41a § 1 k.k. zakazuje oskarżonemu kontaktowania się z pokrzywdzonymi K. S. (1) i R. S. (1) w jakikolwiek sposób i zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość mniejszą niż 50 (pięćdziesiąt) metrów przez okres 3 (trzech) lat;

V. zasądza ze Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w (...)) kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) brutto na rzecz adwokata K. T. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

VI. zwalnia oskarżonego od opłaty sądowej i kosztów postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 470/20</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1	D. S. (1)	<p>I. w okresie od 1 października 2020 roku do 27 października 2020 roku w C. uporczywie nękał swoją byłą konkubinę K. S. (1) w ten sposób, że wielokrotnie: nachodził ją w miejscu zamieszkania, wysyłał obraźliwe wiadomości sms i nawiązywał połączenia telefoniczne, wyzywał słowami wulgarnymi, groził pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, co wzbudziło u w/w uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 190 a § kk</p> <p>I. w okresie od 1 października 2020 roku do 27 października 2020 roku w C. kierował groźby karalne wobec R. S. (1) ten sposób, że kilkakrotnie groził jej pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, co wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 190 § kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
I. D. S. (1) jest byłym partnerem K. S. (1), mają wspólnie małoletnie dzieci. Pozostawali w związku nieformalnym do	zeznania K. S. zeznania R. S. zeznania K. K.	2-3, 6-7, 45-46, 99v-100v	

końca września 2020 r. K. S. (1) rozstała się z D. S. (1), ponieważ nadużywał alkoholu i narkotyków, wielokrotnie groził jej pobiciem i realizował te groźby. W trakcie trwania związku oskarżony nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń odnośnie do sprawowanej przez K. S. (1) opieki nad nimi. Nie interesował się w tym czasie specjalnie swoimi dziećmi, czasem się z nimi bawił, ale generalnie mu przeszkadzały, bo były za głośno. Nie płacił i nie płaci na nie alimentów, ich matka otrzymuje świadczenia z funduszu alimentacyjnego. Zdarzało się wcześniej, że groził konkubinie pobiciem i nawet kilka razy doszło z jego strony do rękoczynów, ale K. S. wycofywała się z postępowań, gdyż partner obiecywał jej poprawę, a z drugiej strony zastraszał ją. Od dnia 1 października 2020 r. D. S. (1) uporczywie nękał swoją byłą konkubinę K. S. (1) w ten sposób, że wielokrotnie: nachodził ją w miejscu zamieszkania, uderzał nogami i pięściami w drzwi, aż zostawały ślady, wysyłał obraźliwe wiadomości sms i nawiązywał połączenia telefoniczne, wyzywał słowami wulgarnymi od „kurew” i „dziwek”, groził pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała krzyżąc „zniszczyć cię”,

zeznania K. L.
wydruki z aplikacji (...)
notatka urzędowa

29-30,
100v-101
13-14,
101-101v
36-37,
101v
22-28, 94-95
35

„pożalujesz”, „odbiorę ci dzieci”, „wjadę na chatę”, „jak nie otworzycie drzwi, to je rozkurwię” itd. W sobotę 17.10.2020 r., gdy K. S. (1) szła ze swoją matką R. do sklepu (...) na ul. (...), pod sklep nie swoim samochodem jako pasażer podjechał D. S. (1), wysiadł z samochodu, trzymając w ręku gaz pieprzowy i pałkę teleskopową, po czym groził, że je „kurwy” pozabija i używał wulgarnych słów. Wówczas kobiety weszły do sklepu i zadzwoniły po konkubenta matki, który przyszedł na miejsce i wystraszył awanturnika. D. S. (1) odjechał. Potrafił wyczekiwać na byłą partnerkę w różnych miejscach, siedział za śmietnikiem, wchodził na drzewo i czekał, pojawiał się pod przedszkolem, wypytywał wspólną znajomą o to, gdzie K. S. (1) pracuje. Pisał „jutro jestem na mordę Ci splunę (...) albo niech cię pod pachom niosom”. Składał nieuzasadnione zawiadomienia na Policji i w MOPS, że K. S. zajmuje się dziećmi w stanie nietrzeźwości, co było nieprawdą.

II. Oskarżony od 1 października 2020 roku do 27 października 2020 roku w C. kierował groźby karalne wobec R. S. (1) ten sposób, że kilkukrotnie

Jak wyżej

<p>groził jej pozbawieniem życia i uszkodzeniem ciała, co wzbudziło u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione. Wielokrotnie nachodził R. S. (1) w miejscu zamieszkania, grzebał w zamku w drzwiach do jej mieszkania. Pod pozorem zabrania swoich rzeczy pod nieobecność R. S. usiłował wejść w asyście swojej matki do jej mieszkania, czym przestraszył obecne tam dzieci. D. S. odgrażał się R. S., że powybija jej okna i ją zniszczy, bo wtrąca się w jego życie.</p>			
<p>Dane osobopoznawcze:</p> <p>D. S. (1) ma 30 lat, urodził się (...) w C.. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu (...) jest kawalerem, ojcem dwojga dzieci w wieku 5 i 9 lat, które posiada na utrzymaniu, uzyskiwał dochód w kwocie 2.800 zł netto miesięcznie z tytułu prac dorywczych na budowie, nie posiada żadnego majątku. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. Był karany sądownie.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego 54-57 - dane o karalności 58-59 - dane o osadzeniach 44 - pismo Burmistrza M. C. 42 		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Zeznania świadków:</p> <p>1. K. S. (1)</p> <p>1. R. S. (1)</p> <p>2. K. K. (2)</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonych zasługiwały na uwzględnienie w całości i stanowiły główną podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Były one spójne, logiczne i konsekwentne w toku całego procesu, obie pokrzywdzone zeznawały zbieżnie w toku przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym, ale i w postępowaniu przed Sądem.</p> <p>Zeznania K. i R. S. korespondują też z depozycjami K. K. (2) oraz oraz K. L. (sąsiada), a także znajdują potwierdzenie w przedłożonych wydrukach z czatów w aplikacji messenger.</p> <p>W ocenie Sądu K. S. (1) ani jej matka nie miały interesu w tym, by pomawiać oskarżonego</p>	

		<p>o coś, czego nie zrobił. Strony pozostawały po rozstaniu w konflikcie, ale ewentualne skazanie nie było im do niczego potrzebne, skoro nie toczyła się w tle żadna inna sprawa sądowa: o rozwód, czy też o opiekę nad dziećmi. Oskarżony nigdy nie szukał kontaktu z dziećmi, starsza córka się go bała.</p> <p>Okoliczności dotyczące tego jakiego koloru samochodem oskarżony podjechał pod sklep, kiedy kierował groźby karalne do K. i R. S., jest całkowicie bez znaczenia dla przedmiotu niniejszej sprawy i drobne nieścisłości w zeznaniach pokrzywdzonych i innych świadków nie dyskredytują ich zeznań w żadnej mierze. Wszak trudno oczekiwać, by w toku tak dynamicznego zajścia osoba bojąca się o własne życie i zdrowie, czyniła jeszcze spostrzeżenia odnośnie marki czy koloru samochodu, którym podjechał awanturujący się oskarżony.</p>	
	<p>Zeznania świadka K. L.</p>	<p>Świadek ten jest osobą obcą dla oskarżonego, jak również pokrzywdzonych, jest sąsiadem K. S. i R. S., a zatem nie ma żadnego interesu w tym by składać zeznania korzystne</p>	

		dla jednej ze stron. Był on bezpośrednim świadkiem nachodzenia K. S. przez oskarżonego o różnych porach dnia i nocy.	
1	Zeznania świadka G. D.	Zeznania interweniującego Policjanta potwierdziły okoliczność , że w toku interwencji Policji w dniu 2 października 2020 roku to D. S. (1) prowokował całą sytuację w stosunku do pana K. K. (2), zachowywał się arogancko.	
	Dokumenty w postaci: odpisów wyroków, danych o karalności, danych osobopoznawczych, notatek urzędowych, itd.	Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.	
	Wydruki z aplikacji (...)	Sąd uwzględnił wydruki z aplikacji M. przedłożone przez pokrzywdzoną, dokumentujące treść korespondencji, jaką otrzymała ona od oskarżonego, jak również korespondencję, z której wynika, że od jej znajomych próbował on uzyskać informacje jej dotyczące – znajdują potwierdzenie w	

		zeznaniach świadków.	w/w
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>Wyjaśnienia oskarżonego były nielogiczne, wykrętne i stanowią jedynie nieudolną linię obrony. Nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach, które Sąd ocenił jako wiarygodne. Jego wersja polegająca na prostym zaprzeczeniu, że nie przebywał w miejscu zamieszkania byłej konkubiny ani jej matki, nigdy nie groził pałą teleskopową, pozostaje odosobniona. Na potwierdzenie deklarował dostarczenie wydruków swoich sms-ów, ale nigdy tego nie uczynił.</p> <p>Zastanawiające jest, dlaczego oskarżony, idąc rzekomo po odbiór swoich rzeczy, udał si tam z obstawą swojej matki i to pod nieobecność K. i R. S. (1).</p> <p>Inicjowane przez niego liczne kontakty</p>	

		<p>telefoniczne nigdy nie były spowodowane chęcią skontaktowania się w sprawie wspólnych dzieci. Gdyby oskarżony chciał się z dziećmi spotkać to by o tym napisał, a tego nie zrobił.</p> <p>W zeznaniach pokrzywdzonych oskarżony upatrywał zemsty za to, że zgłaszał do MOPS w C., że K. i jej matka nadużywają alkoholu i chciał kontroli w godzinach wieczornych, ale przyznając, że takie nieuzasadnione kontrole inicjował tylko potwierdził własny zamiar nękania byłej konkubiny prawdopodobnie w zemście za odejście od niego.</p>	
	Zeznania świadka B. S. (1)	<p>Świadek przedstawiła swoją subiektywną ocenę wydarzeń, ewidentnie starając się wybielić syna, a przy tym usilnie dążyła do zdyskredytowania K. S. (1), przedstawiając ją w jak najgorszym świetle. Jej „barwna” opowieść nie znajduje jednak wsparcia w żadnym innym dowodzie i jest po prostu niewiarygodna.</p> <p>Jej wersji o tym, że K. S. miała wyjechać z D. S. za granicę i nagle zmieniła zdanie, nie potwierdził nawet jej syn, który nic o żadnym wyjeździe nie wspomniał.</p>	

	Zeznania świadka R. B.	Zeznania tego świadka, który rzekomo miał potwierdzić wyjaśnienia oskarżonego o tym, że to K. K. mu groził, że jak jeszcze raz przyjdzie, będzie połamany, nic nie wniosły do sprawy. Świadek zaprzeczył, aby posiadał jakikolwiek informacje w przedmiotowej sprawie.	
	Wydruki wiadomości sms (k. 96-98)	Wiadomości te nie mają związku ze sprawą, miały być kierowane od pokrzywdzonej K. S. do B. S.. Jedyne, co można na podstawie tych wydruków ustalić to to, że pochodzą one z różnych numerów telefonów, nie wiadomo do kogo należących.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I II	D. S. (1) D. S. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
I. Zgodnie z treścią przepisu art. 190a §1 kk popełnia przestępstwo ten kto			

przez uporczywe nękanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudza u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia lub istotnie narusza jej prywatność - podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Głównym znamieniem strony przedmiotowej art. 190a § 1 k.k., dotyczącym sposobu działania sprawcy, jest znamię uporczywego nękania. Nękanie to świadome i zamierzone działanie sprawcy (nie ma nękania w formie zaniechania), które obejmuje powtarzające się akty zbliżania się do ofiary, np. śledzenie jej, komunikowanie się wbrew jej woli, zwłaszcza składanie niechcianych przez nią propozycji, oświadczeń, deklaracji itp. Należy podkreślić, że powyższe akty wykonawcze muszą ponadto cechować się uporczywością - muszą się powtarzać. Jednorazowy akt nie będzie nigdy uporczywy, ale kwalifikacja tej powtarzalności to już zadanie dla orzecznictwa. Znamię uporczywości, obok elementu strony przedmiotowej, zawiera także element strony podmiotowej, tj. przesądza o konieczności istnienia umyślności. Nie można bowiem "uporczywie nękać" nieumyślnie.

Przestępstwo z art. 190a § 1 k.k. jest przestępstwem skutkowym, gdyż niezbędnym będzie skutek w postaci wzbudzenia u ofiary poczucia zagrożenia. To znamię strony przedmiotowej wymaga jednak dodatkowo stwierdzenia, że wzbudzenie owego poczucia zagrożenia nie tylko było psychologicznym faktem, lecz fakt ten był jeszcze dodatkowo "uzasadniony okolicznościami". Nie wystarczy, że ofiara się boi, bać się musi w sposób usprawiedliwiony. Podobnie, w przypadku naruszenia prywatności jako jedyne następstwa uporczywego nękania trzeba będzie ustalić, czy naruszenie to było istotne (por. Marian Filar (red.), Marcin Berent, Komentarz do art.190(a) Kodeksu karnego, [w:] Kodeks karny. Komentarz, WK, 2016).

Na podstawie opisanej wyżej analizy materiału dowodowego Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że wszystkie znamiona przestępstwa z art. 190a § 1 k.k. zostały przez oskarżonego wypełnione. Oskarżony podejmował szereg świadomych i zamierzonych działań, mających na celu upodlenie pokrzywdzonej: nachodził ją, notorycznie nawiązywał połączenia, pisał wiadomości z wulgaryzmami i groźbami,

śledził ją, wypytywał innych o nią, wyzywał ją i znieważał używając słów powszechnie uznanych za obelżywe, a wszystko to cechowało się uporczywością, bowiem miało miejsce przy każdej nadarzającej się okazji. W ocenie Sądu oczywistym jest, że takie postępowanie miało prawo wzbudzić i wzbudziło u pokrzywdzonej poczucie zagrożenia, bała się ona bowiem wychodzić sama z domu, by nie narazić się na kolejną konfrontację z oskarżonym, widać było, że była wykończona tą sytuacją, podczas składania zeznań i odczytywania jej zeznań płakała. D. S. (1) był niewątpliwie osobą nieobliczalną, która nadużywała alkoholu i narkotyków.

II. Zgodnie z treścią przepisu art. 190 § 1 k.k. kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Należało zauważyć, że przestępstwo groźby karalnej spenalizowane w art. 190 § 1 k.k. polega na tym, że a) sprawca grozi innej osobie popełnieniem

przestępstwa, b) przestępstwo to ma być popełnione na szkodę tej osoby, wobec której groźba jest wypowiedana, lub na szkodę osoby dla niej najbliższej, c) groźba ta wzbudza u pokrzywdzonego obawę, że zostanie spełniona oraz d) obawa ta musi być uzasadniona. Wszystkie te przesłanki muszą wystąpić łącznie i tak też było w przedmiotowej sprawie. Nie ulega również wątpliwości Sądu, iż znamię występkę z art. 190 § 1 k.k. polegające na wzbudzeniu w zagrożonym obawy spełnienia groźby, należy oceniać subiektywnie, z punktu widzenia zagrożonego i wystarczy, aby groźba wzbudziła w zagrożonym przekonanie, że jest poważna i zachodzi prawdopodobieństwo jej ziszczenia. R. S. (1) miała pełne prawo obawiać się spełnienia gróźb ze strony D. S. (1), który uporczywie nękał jej córkę, a również ją samą nachodził w miejscu zamieszkania, dobijał się do drzwi, grzebał w zamku, sprowadzając „do pomocy” członków swojej rodziny.

3.2. Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego
umorzenia postępowania

-

-

	niezgodna z zarzutem		
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-	-
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania	-	-
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie	-	-
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
D. S. (1)	I, II i III	I, II i III	<p>Przepis <u>art. 190a § 1 k.k.</u> przewiduje jedynie karę pozbawienia wolności w wymiarze do 3 lat. Natomiast przepis <u>art. 190 § 1 k.k.</u> przewiduje kary: grzywnę, karę ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Sąd uznał, że karami adekwatnymi do wagi popełnionych czynów i stopnia ich społecznej szkodliwości plasującego się wysoko, będą kary odpowiednio: 10 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo stalkingu oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo groźby bezprawnej. Takie kary są w przekonaniu Sądu karami sprawiedliwymi i spełniają dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.</p> <p>Brak poszanowania dla porządku prawnego, którym już kolejny raz wykazał się oskarżony, świadczy o całkowitym niezrozumieniu norm społecznych i prawnych, a nawet swojego rodzaju niedojrzałości społecznej i demoralizacji. Wszak oskarżony był już czterokrotnie karany sądownie (piąty wyrok to wyrok łączny), a pobyt w zakładzie karnym nie wywołał u niego żadnej refleksji. D. S. (1) był już karany za kierowanie gróźb karalnych (II</p>

K(...)). Fakt ten ukazuje zachowanie oskarżonego jako przejaw świadomego i konsekwentnego lekceważenia porządku prawnego, a nie jako wynik pewnej niefrasobliwości życiowej. Orzeczenie kary ograniczenia wolności lub grzywny wskazywałoby w ocenie Sądu na pobłażliwe traktowanie czynów oskarżonego i utwierdziłoby jego samego, jak też i jego otoczenie, w przekonaniu o tolerowaniu podobnych zachowań. Wzgląd na społeczne oddziaływanie kary jest w przedmiotowej sprawie nie do przecenienia, gdy uwzględni się, że wyroki tutejszego Sądu funkcjonują w stosunkowo małej społeczności, gdzie kształtowanie w społeczeństwie właściwych postaw społecznych i prawnych ma szczególnie istotne znaczenie w kontekście prewencji ogólnej. Jednocześnie jednak podkreślić należy, że Sąd zastosował kary na stosunkowo niedługie okresy, na pewno nie w górnych granicach ustawowego zagrożenia, bowiem D. S. (1) nie należy do kategorii sprawców na tyle zdemoralizowanych, by uzasadniało to orzeczenie wobec niego długotrwałej kary izolacyjnej.

- W sprawie nie wystąpiły żadne okoliczności łagodzące.

- Stopień winy i społecznej szkodliwości obu czynów był niewątpliwie wysoki, biorąc pod uwagę natężenie działań mających na celu uprzykrzenie życia byłej konkubinie i jej matce.

- Czyny oskarżonego pozostają w zbiegu realnym, a więc Sąd zobowiązany był wymierzyć za nie oskarżonemu karę łączną na podstawie art. 85 k.k. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. mającym podstawowe znaczenie dla granic i wymiaru kary łącznej Sąd mógł zastosować zasadę pełnej kumulacji i orzec wobec skazanego karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast stosując zasadę pełnej absorpcji karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Jakkolwiek – zgodnie z art. 86 § 1 k.k. – przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo. Między przestępstwami oskarżonego, objętymi realnym zbiegiem istnieje bliska więź przedmiotowa

			<p>i podmiotowa, są to przestępstwa tego samego rodzaju, ale przeciwko dwóm różnym pokrzywdzonym, popełnione zostały w bliskim związku miejscowym i czasowym. Ustalenia te sprzeciwiają się zastosowaniu zasady pełnej absorpcji. Ponadto popełnienie dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić oskarżonemu korzyści, to jest oznaczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Stąd też Sąd zastosował zasadę częściowej kumulacji i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
D. S.	IV	IV	<p>Mając na uwadze, że Sąd skazał oskarżonego za przestępstwa przeciwko wolności, mógł również wymierzyć oskarżonemu środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonych na określoną odległość i zakazu kontaktowania się z nimi. Sąd uznał to za celowe z uwagi na fakt, że oskarżony w swym zachowaniu czuł się kompletnie bezkarny, a pokrzywdzona K. S.</p>

			(1) obawiała się jego zachowań w przyszłości. Dlatego Sąd na podstawie art. 41a § 1 k.k. zakazał oskarżonemu zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość mniejszą niż 50 metrów, by chronić ich przed ewentualnymi niewłaściwymi zachowaniami oskarżonego oraz zakazał kontaktowania się z nimi w jakikolwiek sposób. Zgodnie z art. 43 § 1 k.k. zakazy wymienione w art. 39 pkt 2b orzeka się w latach, od roku do lat 15 Sąd wymierzył oskarżonemu środek karny na okres trzech lat.
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował			

określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Vi VI	<p>Orzeczenie o wynagrodzeniu obrońcy za pomoc prawną udzieloną z urzędu Sąd wydał na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 w zw. z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714) – za udział w rozprawie przed Sądem w postępowaniu zwyczajnym 420 zł + 20% za dodatkowy termin + 23% VAT.</p> <p>Uznając, że sytuacja materialna oskarżonego nie jest dobra, ponieważ będzie on odbywał kolejną karę pozbawienia wolności, a ponadto nie ma stałego źródła dochodu ani żadnego majątku, Sąd uznał za uzasadnione zwolnienie go od uiszczenia opłaty sądowej i nieobciążenie go wydatkami poniesionymi w postępowaniu przez Skarb Państwa. Podstawą</p>	

	prawną do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu był przepis art. 624 § 1 k.p.k.	
8. PODPIS		

C., 9 kwietnia 2021 roku